

sin Afsked, og mente, at det Forhold fra Bygningsinspektørens Side, som her blev kritiseret, slet ikke var værre end det, at man ikke fra første Færd havde foreslaaet Tunnelen ude paa Personbanegaarden. Men disse to Forhold kunne dog aldeles ikke sammenstilles. Der var nemlig ikke noget som helst i Vejen for at fuldføre og bruge Personbanegaarden, uden at Tunnelen blev bygget, idet der vilde blive Adgang til alle Perroner alligevel. Naar Tunnelen blev foreslaaet, var det af Hensyn til Publikums Bekvemmelighed, for at Forholdene i det hele taget kunde blive saa behagelige for Publikum som muligt. Men strengt nødvendig for at kunne tage Banegaarden i Brug var Tunnelen ikke. Derimod var Clemmensens Forglemmelse af en saadan Beskaffenhed, at det Foretagende, som han skulde overvaage, nemlig Varmeanlægget, ikke kunde fuldføres netop paa Grund af hans Forglemmelse. Det er dog en betydelig Forskel.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) henvendte en Bemærkning til mig om, at man fra Statsbanernes Side burde hjælpe til, at vi kunde blive fritagne for Polakimporten. Jeg vil dertil sige, at hvis Statsbanerne kunne medvirke i saa Henseende, da skal det være mig kært. Men det lader jo til, at der er en saadan Mangel paa Arbejds-kraft, at det maaske ogsaa for Statsbanerne kan blive vanskeligt nok at undvære fremmed Arbejds-kraft. Jeg skal nævne et Eksempel i saa Henseende. Der kom for nogle Dage siden fra den Entreprenør, som har den bornholmske Jernbane i Entreprise, et Andragende om at faa Lov til at benytte fremmed Arbejds-kraft. Han mangler 120 Mand, det er ham ikke muligt at faa dem, og han andrager derfor om at maatte indføre Italienerne og Polakker. Den Gang, der blev givet Koncession paa Banen, blev det indført i Kontrakten, at der ikke maatte benyttes fremmed Arbejds-kraft. Statsbanerne have altsaa taget dette Hensyn. Men nu staa Entreprenøren der og kan ikke faa Arbejdet fuldført med den Arbejds-kraft, der melder sig. Dette synes at tyde paa, at det er vanskeligt til disse Foretagender at faa den nødvendige danske Arbejds-kraft.

Men dette peger maaske i Retning af

et betydeligt Hul i vor sociale Lovgivning, paa Nødvendigheden af et Supplement til de sociale Love og navnlig til Loven om Arbejdsløsheds-kasser, nemlig en organiseret Arbejdsanvisning. Der er ikke Tvivl om, at et saadant Supplement tiltrænges, og det maa, forekommer det mig, blive en Opgave i Fremtiden at tilvejebringe et saadant Supplement enten gennem Lovgivningen eller som privat Organisation, for at saadanne uheldige Forhold, som jeg her har nævnt et Eksempel paa, fremtidigt kunne undgaas.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister oplyser nu, at man fra Statsbanernes Side vil gøre sit til at forhindre Indførselen af Polakker og Russere. Denne Udtalelse kan ikke andet end glæde mig. Hvad det af Ministeren omtalte Forhold angaar, at en Entreprenør fra Bornholm mangler 120 Mand og nu vil have Lov til at anvende Polakker og Italiener, kan jeg selvfølgelig ikke svare noget dertil, da jeg ikke kender Sagens Enkeltheder. Det kunde jo være, hvis man fik Forholdet nærmere oplyst, at det dog ikke vilde være saa vanskeligt for Entreprenøren at faa danske Arbejdere. Jeg ved f. Eks., at der blandt Stenhuggerne paa Bornholm ikke er saa ganske ringe Arbejds-løshed i Øjeblikket. Jeg har netop faaet Henvendelse fra dem i den Henseende.

Den Tanke, som den højtærede Minister fremsatte, at det var ønskeligt, om der var et Arbejdsanvisningskontor, der kunde dirigere Arbejdere fra den ene Del af Landet til den anden, fortjener en nøje Overvejelse, og det vilde glæde mig, om vi fra Ministerens Side kunde vente et Forslag i denne Retning. Derved kunde man maaske for en Del undgaa den fremmede Arbejds-kraft, der nu slæbes ind her i Landet.

Ivar Berendsen: Den højtærede Trafikminister bemærkede overfor mig, at han selvfølgelig ikke refererede private Samtaler i Finansudvalget. Det forlanger jeg heller ikke. Men, hvad der burde have været fremdraget i Finansudvalget, for at dette kunde have de nødvendige Oplysninger til at dømme om, hvor Ansvarret laa, var følgende: Den 30. Juni 1907 ind-